

предишния“. Писмото отъ 2 януарий 1836 г., съставено отъ Селимински и поднесено отъ настоятелитѣ на общината Плоещъ, очертавало тежкото положение, въ което сж се намирали турскитѣ поданици българи въ Сливенъ при режима на безправие и на насилие по-рано, и предлагало увещането на „разумни реформи“, които биха отстранили анархия и злоупотреби, биха попрѣчили да настѣпятъ нови изселвания и биха повдигнали както благосъстоянието на поданицитѣ, така и сигурността на държавата. „Следователно, заключава Селимински изложението си, въ интересъ на турското правителство е да прибави благоразумие отъ своя страна къмъ плодородието на страната. Макаръ и късно, все още не е безполезно. По всѣка вѣроятность Тракия, която отъ последната война е запустѣла, пакъ ще прибере своитѣ чада въ обятията си“.

Какво е отговорилъ князь Богориди на тѣзи постѣпки и дали той е докладвалъ на правителството, за да влѣзе то въ връзки съ бѣжанцитѣ, не знаемъ. Изглежда, обаче, че високиятъ сановникъ, разочарованъ веднажъ отъ подобенъ опитъ въ 1831 г., не е давалъ вече ухо на заявленията отъ Влашко и не е намѣрилъ за нужно да изпрати на новосливенци исканитѣ отъ тѣхъ „упжтвания за пълненъ успѣхъ на възвръщането имъ въ гр. Сливенъ“.

Пропадналъ починътъ отъ 1831 г. за българско княжество въ Добруджа, за който полагали толкова грижи В. Неновичъ, представителъ на българитѣ, и М. Кифаловъ, драгоманъ при губернатора на Влашко, не попада и идеята да се стори нѣщо за подобрене участъта на бѣжанцитѣ. Ония двама „истински деятели за народно въздигане“ насочили усилията си този пѣтъ въ друга посока, къмъ нѣщо достижимо и практично. Като виждали, че повечето народни предприятия пропадатъ между друго и поради липса на материални срѣдства, тѣ намислили да основатъ една общонародна каса, която да обслужва българитѣ не само въ Влашко, но и другаде. За тая цель тѣ се отнесли до генералъ Киселева и му изложили писмено, какъ мнозинството новопреселени отъ Турция българи се намирали въ крайно бедствено положение, скитайки като просяци по улици и черкви, безъ да има кой да имъ помогне, и какъ поради това се явявала нужда да се позволи събирането на фондъ за издрѣжка на изпадналитѣ семейства.